

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ΤΑΡΙΧ. 150

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΘΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 27 Δεκεμβρίου 1881.

λοιοὶν αἱ ἐκλογαὶ ἐτελείωσαν. Οὔτε ἐπισκέψεις, οὔτε κτηγήσεις, οὔτε ὑπενημίσεις παλαιοῦ φιλικῆς, παλαιοῦ συγγενεῖς τεθραμμένης ἐν τῷ ἀνεξέρευνήτῳ βυθῷ τῆς ἀδικιοφίας, οὔτε προπόσεις, οὔτε εὐχαί.

Ὁ Γεώργιος Σταῦρος, ὅστις ἐκυκλοφορεῖτο ἐκὼν ἄκων ἀνωθι τῶν στυλοῦν τραπεζογραμμάτιων, ἐφορεύων ἀγρύπνως τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἀριθμοὺς, ἀπεσύρθη κεκμηκῶς εἰς τὰ βελάντια καὶ τὰ ταμεῖα τῶν πλουσίων, ἀφοῦ ἐπεσκέφθη καὶ τὰς πλέον ἀκαθάρτους κώχας καὶ τὰς πλέον ρυπαρὰς χεῖρας. Τὰ ποικιλόχροα ἐκλογικὰ προγράμματα, διερωγότα, κτερυπωμένα κτεκρέμννται εἰς τεμάχια ἐκ τῶν τοίχων, ὡς σημαίνει κτεκνήσκειται ῥάκη μετὰ τὸν ἀγῶνα. Καὶ ἐν πάσῃ γωνίᾳ φάνεται ὁ Μακρῆνης ἐπεριδόμενος ἀπρηδῆκῶς ἐπὶ τοῦ Λεβίθου φάνεται ἔτι ἡ κτεκρά ἀντιπολίτευσις τοῦ Οἰκονομοῦ κτεσπλωμένη ὑπὸ τοῦ πηλοῦ δεικνύεται τὸ μέγα κεφάλαιον Ρ τοῦ Ρόκου ἰστάμενον ὄρθιον καὶ ἀπτόητον ὡς ὁ κύριός του καὶ μετὰ τὴν κτεκρίδα, ἔως οὗ κτεκτὰ πάντα ἐπιεκλύψωσι καὶ μεγάλαι ἀγγελίαι τῶν δώρων τοῦ νέου ἔτους καὶ τῶν πέλων τοῦ Κτεκσίμαλη καὶ τῶν Mousquetaires au Couvent, ἀπτεκράλλικτα ὅπως τὸν ἐκλογικὸν σάλον καὶ τὸν ὄργανισμὸν θὰ δεικτεκθῆ καὶ θὰ κτεκλύψῃ ἡ ἀνυπόκριτος φειδρότης καὶ εὐθυμία τῶν προσεγγισσῶν ἑορτῶν καὶ ἡ ζωηρὰ καὶ θυμῆρης κίνησις τῆς ἀποκρέω. Τὰ τελευταῖα ζήτω ἀπήνησαν προχθές τὰ τελευταῖα τελευταῖα, ἀληθῶς εἰπεῖν, οὔτε κτεκ ἠκούσθησαν, κτεκγένετα ἐντὸς τοῦ βραχνοῦ λάρυγγος τῶν οἰνολήπτων ἐκλογέων. Αἱ τελευταῖαι λαμπαδηφορικὴ πηρήλαταν ἐν τῷ ὁδοῦ, τὰ τελευταῖα ἐνθουσιώδη ἄσματα ἐτάραξαν τὴν σιωπὴν τῆς νυκτός, ἔπειτα ἐπῆλθε πλήρης ἡσυχία. Κτεκθεὶς ἐπὶ τὸ ἔργον τοῦ οἱ ἐκλογεῖς, ἀφοῦ ἐξήνηλησαν ὄλον τὸ

κεφάλαιον τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν, ἢ ἀρχίσωσι πάλιν φροντίζοντες περὶ τῶν ἰδίων ὑποθέσεων καὶ ἀποθησαυρίζοντες ἐν ἐκυτοῖς στυλαγμῶν πρὸς στυλαγμῶν τὸν ἐνθουσιασμὸν, ὅπως ἐκχύσωσι αὐτὸν πάλιν διὰ μιᾶς ἐν δεδομένῳ κτεκίρῳ. Πηρίεργος λαός ὁ Ἑλληνικός! ἔχει τὸν ἐνθουσιασμὸν περιοδικόν, ὡς τινεζ ζῶα ἔχουσι περιοδικὸν τὸν ὄργανισμὸν. Κτεκτεκτῆσαμεν τὴν Ἀρτεν, τὴν Λάρισσαν, τὸν Βῶλον καὶ δὲν ἠκούσθη οὔδὲ ἐν ζήτῳ ἐνίκησεν ὁ κ. Ράλλης, ὁ κ. Ψύλλας, ὁ κ. Μουτσόπουλος καὶ τὰ ζήτω ἀφίκοντο μέγρι τρίτου οὐρκανοῦ, δικαί; Διότι κτεκτὰ τὴν κτεκτάληψιν τῶν ἐπτεκρυχιῶν δὲν εἶχεν ἐπιστῆ ἔτι ἡ ὄρχ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ὁ Ἑλλην κτεκνονίζεται ὡς ὄρολόγιον ἐκτεκρεμές.

Καὶ ἡ νέα Βουλή ἐγεννήθη λοιπόν. Κτεκλορηζικός, κ. Κουμουνοῦρος, σεβαστὴ καὶ πεπειραμένη γεννήτορ. Σοὶ εὐχόμεθα νὰ ζήσης νὰ ἔδης καὶ ἄλλας θυγατέρας, ἔττω καὶ ἀνδιὰ τὴν προτεκτὰ κτεκτῶν φροντίζωμεν ἡμεῖς. Ὁ τοκετός ἦτο ἀνώδυνος, χωρὶς σπασμοῦς, χωρὶς κτεκδύνους. Ἐνθυμαστῆθε ἄλλοτε πότε δυστοαίκα; Ἐχρεοῖζετο ἡ Segala cornuta καὶ ἄλλα σπασμοδικὰ φάρμακα, τὰ ὅποια ἐχορήγει ἡ σοφία τοῦ Κτεκκαμίδα διὰ τὴν γέννην, καὶ πολλὰκις ἐγένετο ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τὰ τιδῆρὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα χειρουργός ἦτο ὁ τυχῶν ὑπομοίραρχος καὶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα ἡ λόγχη τῶν χωροφυλάκων. Καὶ ἐξήρχετο τὸ ἐμβρυον κτεκτεκμελισμένον, τετρακυματισμένον, ἀσθενικόν, θνησιγενές ἐνίοτε. Ἀπεναντίς τὴν φορὰν κτεκτῆν ὁ τοκετός ἦτο κτεκτιός. Ἐξῆλθε τὸ τεκνίον ἀπὸ τῆς κάλπης εὐρωστον, ὑγιές, ἀρτιμελές. Ἡ κτεκτῆρῆς εἶνε ἀποδεδειγμένη τὸ τεκνον ὁμοιάζει τοῦ κτεκτῆρος. Εἶδτε τί εὐρωστος γέρων εἶνε ὁ Κουμουνοῦρος; Μάτην πειρᾶται νὰ δεικτεκφρονεῖ τὴν κτεκτῆρῆτα καὶ ὁ Τρικούρης, εἰς μάτην τολμᾶ νὰ συκοφαντήσῃ τὴν τιμιότητα καὶ τὴν πίστιν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ ὁ Δηληγιάννης, παρτεκτεκζόμενος καὶ αὐτός καὶ κομψευόμενος ὡς κτεκρυφίος ἐρπαστής. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε μοιχευμένη. Ἡ Ἑλλὰς γνω-

ρίξει τον Κουμουνδούρον της, και ο Κουμουνδούρος την Έλ-
λάδα του, και με όσα και αν λέγασιν, το τέκνον είνε ιδιόν
του. Να σὰς ζήτη, κύριε Κουμουνδούρε, τὸ τέκνον σὰς, και
αν πρόκειται νὰ είνε ὡσαν τὰ ἄλλα, σὰς εὐχόμεθα νὰ γεί-
νητε Κρόνος, και νὰ τὸ καταφάγητε.

Μὰς εἶχεν τρομάζει με τόσας ἀπειλάς και τόσας κικιάς
προφητείας. Ὁ κ. Λομβάρδος ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον ἐλόπετο
γοερῶς ὡς Ἱερμίας ἀπολέσας εἰς τὸ χαρτοπαίγιον και
τὴν τελευταίαν αὐτοῦ πεντάραν. Ὁ κ. Βουδούρης και λοι-
ποὶ ἀπὸ τὴν Χαλκίδα προεμάντευον τὸν κατακλυσμὸν, τὸν
ἀποκλεισμόν, τὴν βεβυσιν τοῦ ἀδελφικοῦ αἵματος. Ἡ Ὁρα
εἶχε καταστήσει κρηκασία, πένθιμον νυκτολάλον πτηνόν.
Ὁ βασιλεὺς ἀντὶ ζύλων ἔκρινε εἰς τὰς θεματῆρας τῶν
ἀνακτόρων τηλεγραφημάτων τόσα πολλὰ τῷ ἀπεστέλλοντο
καθ' ἐκαστήν. Ὡς και ὁ κ. Βάλληνης ἀπὸ τὴν Κέκν, ὡς
και αὐτὸς ὠλοφύρετο και ἠπέλει. Εἶχον ἐτοιμάσει πέντε
μανδύλια διὰ τὰ δάκρυα, ἀτινα εἰς ἀνάγκης ὠρείλομεν νὰ
χύσωμεν και περιεμένομεν ἀγωνιῶντες τοὺς δικασθισμοὺς,
οὐς μὰς εἶχεν ὑποσχεθῆ ὁ κ. Καλλιγὰς διὰ τοῦ προγράμ-
ματός του. Τίποτε δὲν συνέβη μὲν ταῦτα οὐδὲ εἰς σιμα-
λισμὸς, οὐδὲ ἐν ἀπλοῦν ράπισμα. Πλήρης τάξις και ἡσυ-
χία. Ὁ Κουμουνδούρος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ ἔθνος δικασίους
τεσσαράκοντα πέντε βουλευτάς και τὸ ἔθνος τῷ ἔδωκεν
ἀθορύβως τόσους οὐδὲ κἄν μισὸν δὲν τῷ ἐκράτησεν.

— Καλῶς μὰς ὤρισες λοιπόν, νέε Βουλὴ με τὸν νέον χρό-
νον. Κι τι σκέπτεσαι νὰ πράξης, νέε Βουλὴ, και τι σκέ-
πτεσαι ὑπὲρ ἡμῶν; Κύνταξε, ἔχομεν τόσα χρέη, ἔχομεν
τόσον στρατὸν ἀχρηστον, ἔχομεν τόσους ὑπαλλήλους περι-
τούς, ἔχομεν τόσους ἄλλους κλέπτας, ἔχομεν τὰ ταμεῖα
κενά, ἔχομεν τοὺς δρόμους καταστραμμένους ἀπὸ τὰς πλημ-
μύρας, ἔχομεν τὸ νυκτιδόν μας ἐν πρηνύσει, ἔχομεν τὸ
ἐμπόριόν μας νεκρωμένον ἀπὸ τοὺς δασμοὺς, ἔχομεν τὸν
λαὸν πεινῶντα ἀπὸ τοὺς ὑπερόγκους φόρους, ἔχομεν εἰς τὸ
Πανεπιστήμιον ἐπιδρομὴν ἀκαθείας, ἔχομεν εἰς τὰς ἐπι-
σκοπὰς ἐπιδρομὴν ἀγρυπτείας. Δὲν θὰ φροντίσης λοιπόν ὑπὲρ
ἡμῶν, νέε Βουλὴ;

— Τι ἔχω νὰ πράξω; Ἐχω ἐν πρώτοις νὰ λάβω τρια-
κοσίους χιλιάδας δραχμῶν. Ἐχω νὰ ἱκανοποιήσω πεντακο-
σίους χιλιάδας ἐκλογέων, οἱ ὅποιοι με ἐψήφισαν με αὐτὴν
τὴν συνθήκην. Ἐχω νὰ φροντίσω περὶ τῆς πληρώσεως τῶν
τριῶν κενῶν ἢ κενωθησομένων ὑπουργείων. Ἐχω νὰ ἐκλέξω
τὸν Πρόεδρόν μου. Ἐχω νὰ κατατάξω τὰ μέλη μου εἰς τὰ
διάφορα κόμματα και νὰ κατακλύσω κατόπιν δύο δισε-
κτομύρια κυβικὰ μέτρα λόγων εἰς συζητήσεις.

— Μόνον αὐτὰ ἔχεις νὰ πράξης, τίποτε ὑπὲρ τοῦ λαοῦ;

— Αἶ, φίλε μου! πρέπει κνεῖς νὰ μὴ ἀσεβῆ πρὸς τοὺς
προγόνους του. Τί ἐπραξεν οἱ προηγούμενοι βουλαί; ὅ,τι
ἐπραξεν αὐταί, μεῖνε βέβαιος, ὅτι θὰ πράξω και ἐγώ. Ἐπει-
τα, τὸ εἶπες ὁ ἴδιος, πατήρ μου εἶνε ὁ Κουμουνδούρος και
ἐπομένως μὴ λησμονῆς τὴν ἐντολήν «Τίμα τὸν πατέρα σου
και τὴν μητέρα σου»...

Τὸ ἀκούετε Πανέλληνες; Ἡ νέε Βουλὴ, ὡς ὄλαι αἱ Βου-
λαί, ἀφοῦ μεριμνήσῃ διὰ τὰ συμφέροντά της, θὰ μεριμνήσῃ

διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ὥστε δὲν ἀλλὰ
ἔχμεν κηδεμόνα και ἀπομένομεν πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐποπτεία
και τὴν θέλησιν τοῦ κ. Κουμουνδούρου, οὐ ἡ δόξα και τὸ
κράτος εἰς τὸν αἰῶνα...

Ἄξι εἰς τὸν Αἰῶνα, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα και εἰς τὸν
Τηλέγραφον.

HIGREC

ANEMOMAZOMATA

Μία ἐρώτησις και μία ἀπορία. Αἱ ἐκλογαὶ τοῦ κράτους
διεξήχθησαν ἐν πλήρει τάξει και ἡσυχίᾳ ὡς βεβυσίον αἱ
σοβρότεροι ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ Παλιγγε-
ρεσία και ὁ Αἰὼν, τὸ δὲ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν
ἀνεδείξεν ὁμολογουμένως πλειοψηφίαν ὑπὲρ τοῦ ὑπου-
ργείου. Πῶς λοιπόν, ὡς ἰσχυρίζονται αἱ αὐταὶ ἐφημερίδες, ὅτι
τὸ φρόνημα τῶν ἐκλογέων τῶν ἐξ ἐν Ἀθήναις εἶναι τὸ φρό-
νημα ὅλης τῆς Ἑλλάδος;

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀπορίαν ταύτην εἶναι εὐλολος.

«Γέλα με νὰ σὲ γελῶ νὰ περνοῦμε τὸν καιρόν».

Εἰς τὴν προετοιμασθεῖσαν πρὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως
κουαδρίλλια τῶν ὀκτώ, οἱ ἐκλογεῖς Ἀττικῆς εἶπον: Μὰς
συγχαρεῖτε, ἀλλὰ ἔχομεν και ἡμεῖς δύο νέε παιδιὰ, ὅπου
ζητοῦν νὰ χορεύσουν και αὐτὰ πρώτην φοράν, και δὲν ἐμ-
ποροῦμεν νὰ ἀρνηθῶμεν εἰς αὐτὰ τὴν μικρὰν αὐτὴν χάριν.
Περιμένετε διὰ τὸ κοτιλίον. Λυπούμεθα διότι μεταξὺ τῶν
δύο ἀναγκασθέντων νὰ καθίσωσι ἦτο και ὁ κ. Φιλήμων,
ὅστις ἔπρεπε νὰ μείνῃ μέσῃ.

Ὁ γέρονς τῆς Ἀττικῆς, ὁ κ. Δ. Καλλιφρονᾶς ἐφέτος τοῦ-
λάχιστον εἶνε ἡσυχος, τὸ φάντασμα τοῦ Νικολέτου Ἰακω-
βάτου δὲν θὰ τῷ δικφιλονεικήσῃ τὴν πρωτοκαθεδρίαν. Μό-
νος ἀπὸ τὴν δημοσίον τριάδα ἐσώθη Γεώργιος ὁ Πατήρ ἢ
Γεωργαντάρης.

Ἐφέτος θὰ ἔχομεν και τὸ πνηγῦρι τοῦ Στεφανίδου. Λέ-
γουν, ὅτι τὰ στενογραφημένα πρακτικὰ θὰ γράφονται ἐπὶ
κοκκίνου χαρτοῦ, διὰ νὰ μὴ κοκκινίξῃ ὁ χαρτὸς ὅταν θὰ
γράφονται ἐπ' αὐτοῦ αἱ ἀγορεύσεις τοῦ κ. Στεφανίδη.

Ἐρχετε τὸ θέατρον τὸ ὅποῖον ἐπιδιωρθώθη ἢ αἰθουῶν
τοῦ ἔγινε κάπως ἀνθρωπινὴ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἀξίας
παντὸς ἐπαίνου ἐπιτροπῆς και τοῦ ἱκανοῦ ἀρχιτέκτονος κ.
Ζέζου. Ἐλήφθη πρόνοια περὶ πάσης ἐλλείψεως, περὶ τῶν
ἐξόδων ἐν περιπτώσει ἀπευκαταίου, περὶ τοῦ φωτισμοῦ, περὶ
τῆς καθαριότητος. Ὁ θίκτος εἶνε ἐν μέρει κελός. Ὅλα
λοιπόν καλὰ τὸ μόνον κακόν, ὅπερ ὑπάρχει εἰς τὸ θέατρον,
εἶνε ὁ ἐργολάβος Κωστόπουλος, αὐτὸς εἶνε ἡ μόνη μελανὴ
κηλὶς ἢ ὅποις ὅμως τὰ σκεπάζει ὄλα. Δὲν ἦτο τρόπος
ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ ἐφέτος θέατρον εἰς
τοὺς Ἀθηναίους νὰ παρρητηθῇ τοῦ ἀπαρητητοῦ Κωστο-
πούλου;

Και οἱ τρεῖς εὐχαριστημένοι.

Δημοσιογραφικὴς τινες ἐπιθέσεις ἐγένοντο ἐσχάτως κατὰ τοῦ Κ. Πάνου Κολοκοτρώνη, ὡς διοικητοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ Ἄσμοδαῖος θεωρεῖ καθήκον του (διότι ἔχει καὶ αὐτὸς τὰ στρατιωτικὰ καθήκοντά του) νὰ εἴπῃ τὸν λόγον του, καθόσον τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τὸ θεωρεῖ σπουδαιότατον.

Τὸ μέχρι τοῦδε ἐντὸς δύο περίπου μηνῶν συντελεσθὲν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ ἔργον τοῦ Κ. Κολοκοτρώνη εἶναι ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστον. Ἄγνοοῦμεν ἀκριβῶς τί ἦτο ἡ μυθολογούμενη κόπρος τοῦ Αὐγείου, πλὴν βεβαιούμεν, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς δὲν ἠδύνατο ἐντὸς τόσοῦ ὀλίγου χρόνου νὰ ἐκκαθαρίσῃ ὅ,τι ἐκκαθάρισεν ἡ σιδηρὰ θέλησις τοῦ Κ. Κολοκοτρώνη. Ὅστις εἶδε τὴν προγενεστέρην καὶ τὴν νῦν σχολὴν τῶν Εὐελπίδων δὲν πιστεύει, ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὸ αὐτὸ κατὰστημα, καίτοι βλέπει ἐκὐτὸν ἐντὸς τοῦ ἰδίου λίαν ἀκταλλήλου ἄλλως οἰκοδομήματος. Ὁ νέος διοικητὴς ἐκκαθάρισεν, ἐκόσμησεν, ἀνωκοδόμησεν, ἐπεδιώρθωσεν, ἐπίπλωσεν, ἀνεκαίνισεν τὰ πάντα ἀπὸ ὀροφῆς μέχρις ὑπογείων. Δύο ὑπῆρχον νεροχύτι, ὅπως εἰς αὐτοὺς τὸ πρῶτον πλύνονται 120 Εὐέλπιδες! Ὁ Κ. Κολοκοτρώνης κατεσκεύασε περὶ τοὺς τεσσαράκοντα τοιοῦτους μαρμαρίνους εἰς δύο ἀντικρῦζοντας θαλάμους μαρμαροστρώτους. Κατεσκεύασε δὲ καὶ λουτρῶνα. Ἐν ἄλλοις λόγοις ἀντικατέστησε τὴν ἀπλυσίαν διὰ τῆς ἀρχῆς καθαριότητος, ἣτις εἶναι τὸ πρῶτιστον προσὸν τοῦ πολιτισμένου ἀνδρὸς καὶ μάλιστα τοῦ πολιτισμένου στρατιώτου. Οἱ κοιτῶνες, αἱ κλινοστρωμνὴ εἰσὶν ἤδη εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Περιοριζόμεθα εἰς ταῦτα, βεβαιούμεντες, ὅτι οὐδεμίαν τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἐντελεστέρου εὐρωπαϊκοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου λησμοιεῖται πρὸς τοῦ Κ. Κολοκοτρώνη, ἀλλὰ τὰ πάντα εἰσάγονται διὰ τοῦ ἀπλουστεροῦ πάντοτε καὶ πρακτικότερου τρόπου.

Κατηγορήθη πρὸς τινῶν ὁ Κ. Κολοκοτρώνης ὡς καθιστῶν τοὺς Εὐέλπιδας ἀβροδιζήτους. Ἐὰν ἡ ἀκαθαρσία εἶναι προσὸν τοῦ στρατιώτου, ὁ νέος διοικητὴς ὁμολογούμενός; προσέκρουσεν οὐσιωδῶς εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην. Πλὴν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅπως ὁ Κ. Κολοκοτρώνης, ὅπως οἱ ἐν Εὐρώπῃ. Ὁ Κ. Κολοκοτρώνης εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον πεπαιδευμένων καὶ νοημόνων ἀξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἐσχε δὲ τὸ εὐτύχημα νὰ ἐπισκεφθῇ πολλάκις εἰς τὰς καλητέρας περιστάσεις ὅλην τὴν Εὐρώπην, νὰ μελετήσῃ ἐπιτοπίως τὰ στρατιωτικὰ πράγματα ἐκεῖ, καὶ νὰ προσθέσῃ τὰς ἐξ οἰκείας ἀντιλήψεως γνώσεις εἰς ὅσας ἀπέκτησε διὰ μακρῶν μελετῶν.

Τελευτῶμεν λέγοντες, ὅτι ἡ ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ καταφανὴς πρόοδος ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ὑγιεινῆς, τῆς καθαριότητος καὶ τῆς εὐπρεπειᾶς, εἶναι ἐπίσης βεβαίως ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν σπουδῶν, τῶν κατὰλλήλων γυμνασίων καὶ τῆς πειθαρχίας. Ἐν ἄλλοις λόγοις ἔχομεν στρατιωτικὴν σχολὴν εὐρωπαϊκὴν, καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο θὰ ἀσφαλισθῇ ἐς αἰετὸν, ἐὰν τὰ κατὰ καιρὸν ὑπουργεῖται ἀφήσῃ τὸν Κ. Κολοκοτρώνη εἰς τὴν θέσιν του ἀρκούντα χρόνον, ὅπως συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ὁ Λομβάρδος ὅσον πίπτει εἰς τὴν γῆν τόσο ἀποκτείνονται οὐκ ἀνεπίσημοι. Εἶνε ὁ νέος Ἄντζιος. Προτείνομεν νὰ ὀνομασθῇ Λομβάρδος ὁ Ζκνταῖος.

Καὶ ὁ Σιβιτικνίδης ἐξελέχθη εἰς τὴν Κκαλμπάκκιν. Εἶνε λοιπὸν δημοτικὸς σύμβουλος Ἀθηνῶν καὶ βουλευτὴς Θεσσαλίας. Δὲν εἶνε δύσκολον νὰ ἴδωμεν κενεὸν ἄλλον συμβουλευτογράφον Κυθήρων καὶ ἀλκαταποθηκάριον Νέας Ὑόρκης.

Τοὺς πάντας κατελύπησεν ἡ ἐν Ἀνδρῶ ἀποτυχία τοῦ ἀξιολύτου κ. Μαυροκορδάτου. Λέγοντες τοὺς πάντας, ἐννοοῦμεν ὅλους ἐκείνους ὅσοι ἔχουσι τὴν κρίσιν ἐλευθέραν καὶ ἀνεπηρέεστον ἀπὸ πάσων ἰδέων κομματισμοῦ. Εὐγένεια ὀνομαστικὸς καὶ εὐγένεια χαρκατῆρος, πατριωτισμὸς, παιδεία, πάντα ταῦτα εἶνε ἀρκούντα, νομίζομεν, ἐφόδιν διὰ τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα, ἐν αἷς ἡμέραις μάλιστα τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐκυλίσθη τόσο τραπεζιᾶ, καὶ πάντων τούτων ἦτο κάτοχος ἀδικφιλοεικῆτως ὁ κ. Μαυροκορδάτος. Ἀλλ' οἱ ἐκλογεῖς τῆς Ἀνδρου δὲν ἔλαβον ταῦτα ὑπ' ὄψιν, καθὼς φαίνεται, εἰ καὶ ὤφειλον νὰ τὰ λάθωσιν εὐχόμεθα αὐτοῖς; νὰ μὴ μετνοήσωσιν.

ΓΝΩΣΤΟΡΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ οἱ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ὁδομῇ τοῦ Ἀσμοδαίου, ὅσων ἡ συνδρομὴ λήγει τὴν 31 ἡμερῶν, νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν διεύθυνσιν το ἀντίστοιχον αὐτῆς, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τῶν φύλλου. Πρὸς τοῦτοις παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Πιστωτ. Τραπεζῆς, ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν. Το φύλλον πωλεῖται ἐν τῇ γραφείῳ καὶ ἀνά τὰς ὁδοὺς ἀπὸ λέπτ. 10.

Ὁ Ἀσμοδαῖος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις ἡ ἀθηναῖκή κοινωνία τῇ παρέχει ἀφρονότεραν τροφήν.

Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ μετὰ εἰκόνας.

Τίς ἐξ ὑμῶν δὲν ἔχει ἕνα μικρὸν φίλον, μίαν μικρὰν φίλην; τίς δὲν γνωρίζει μίαν καὶ φιλικὴν οἰκογένειαν, ἕνα καὶ φιλικὸν κοράσιον; Τίς δὲν ἔχει τέλος πάντων ἕνα φίλον πρόσωπον, πρὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δείξῃ κατὰ τὸ ἔθιμα τὴν ἀγάπην του διὰ τῆς προσφορᾶς μικροῦ δώρου κατὰ τὰς εὐφροσύνους ἡμέρας τῶν ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ καὶ τῆς ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ; Κενεὶς βεβαίως ἐπομένως εἶνε ἀνάγκη νὰ γνωρίζετε ὅλοι, ὅτι τὰ γλυκύτερα δῶρα τὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ μοναδικὸν ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ.

Σ Ο Λ Ω Ν Ο Σ

δηλαδή ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑΣ, ΓΑΤΚΙΣΜΑΤΑ, ΖΑΧΑΡΩΤΑ, ΟΙΝΟΥΣ ΜΕΛΕΤΟΥΣ, ὅτι τέλος πάντων εὐημεροτήθη νὰ στείλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν ὄρασιν καὶ τὸ στόμα.